

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Datachef Svend Aage Jensen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 5. marts 1991.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skatteomlægninger).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 4-6 opførte sager, nemlig:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. (Ophævelse af udenlandslempelsen og adgangen til at inddrage udenlandske datterselskaber under sambeskatningen).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 28/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. (Varelager- nedskrivninger og igangværende arbejder).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 28/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Det er ret omfattende lovforslag, vi her har til anden behandling. Det er de forslag, som regeringen fremsatte umiddelbart før nytår. Med de ændringsforslag, der er stillet, vil de komme til tredje behandling i en ganske anden skikkelse end den, som regeringen fremsatte dem i.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til enkelte af ændringsforslagene.

Først vil jeg vedrørende ændringsforslag nr. 10, der vedrører pensionsdelen

Formanden:

Det er, som hr. Stavad siger, et omfattende stykke lovarbejde, vi står med her. Jeg synes, vi må have en vis ro i salen for at kunne følge med.

Stavad (S):

. . . . i lovforslag nr. L 4, og en række ændringsforslag til den del af lovforslaget fra skatteministeren gerne kvittere over for skatteministeren for, at han har taget hensyn til nogle af de bemærkninger, som jeg på Socialdemokratiets vegne gjorde ved førstebehandlingen. Nogle af de oplysninger, vi har fået undervejs i udvalgsarbejdet, viser eksempelvis, at den bagatelgrænse, som vil gøre det muligt at få små løbende pensionsordninger udbetalt som en sumudbetaling og derigennem forhindre et unødigt

[Stavad]

bureaukrati, er imødekommet af skatteministeren. Jeg synes, at skatteministeren i den del af sagen har været meget åben og meget imødekommende, og det er der grund til at kvittere for.

Der er et lille problem i ændringsforslag nr. 10, som kom frem på et meget sent tidspunkt, nemlig at man med den måde, som ændringsforslaget er formuleret på, skaber nogle problemer både administrativt og, så vidt vi kan se, også i forhold til en ligestilling mellem pensionskasserne og pensionsforsikringselskaberne. Derfor vil jeg godt bede skatteministeren om enten at trække ændringsforslag nr. 10 eller i hvert fald at tilkendegive over for Folketinget, at han er indstillet på

Formanden:

Jeg tager den livlige samtale i salen som et udtryk for, at der er meget stærk interesse for lovforslaget, så man ikke kan holde sine bemærkninger tilbage, men jeg må bede om, at man først og fremmest lytter efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Stavad (S):

. . . . at vi ser på hele den del af pensionsforslaget mellem anden og tredje behandling, så vi får løst de problemer, inden vi når frem til en endelig vedtagelse.

Hvis skatteministeren vil komme med den tilkendegivelse, kan vi godt acceptere, at forslaget kører igennem, som det foreligger, men under den klare forudsætning, at vi får løst det problem, inden vi når frem til tredje behandling. Jeg håber, at skatteministeren vil komme med en sådan tilkendegivelse. Skulle det ikke være tilfældet, vil vi bede om at få ændringsforslag nr. 10 til afstemning, men jeg går ud fra, at skatteministeren med den imødekommenhed, han har vist over for den del af lovforslaget, også i sidste fase vil være indstillet på, at vi i fællesskab prøver på at finde fornuftige løsninger.

Så vil jeg gerne vende mig til nogle af de andre ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 2 er vel i og for sig det mest vidtgående. Det er et ændringsforslag, som fjerner de lempelser i 6 pct.-skatten, som var grundlaget for det valg, der blev afholdt i december måned. Nu forstår jeg, at regeringen stikker i lommen, at der ikke for nærværende er et flertal i Folketinget, der ønsker lettelse i 6 pct.-skatten, i hvert fald ikke ufinansierede lettelse i 6 pct.-skatten.

Socialdemokratiet gav ved førstebehandling en udtryk for, at det forslag, regeringen havde fremsat, var ledsaget af en dokumentation for, at der ikke var dækning, at der ikke var finansiering af de lettelse, som regeringen forestillede sig i lovforslaget. De tages nu ud, og det stemmer Socialdemokratiet naturligvis for.

I ændringsforslag nr. 3-5 fjerner man det forslag, der skulle fjerne udlandslempelsen. Det betyder, at ændringsforslag nr. 3-5 vil bevare den udlandslempelse, som er med til at præmiere, at man eksporterer ikke varer, men arbejdspladser til udlandet. Man vil altså fra regeringens side fortsætte med at præmiere de virksomheder, som overfører en del af deres produktion fra Danmark til udlandet. De vil slippe billigere i skat af deres danske indkomst; de vil få en præmie for at placere en del af deres produktion i udlandet. Det er faktisk regeringens egen forklaring på, hvorfor man oprindeligt stillede forslaget. Jeg henviser her til bemærkningerne. Det er for mig og Socialdemokratiet fuldstændig uforståeligt, at regeringen opretholder forslag, som man selv mener giver forvridninger, som man selv mener er helt utidsvarende, og som man selv foreslog at man skulle fjerne, og hvorom man sagde, at det var en slags fiduser, man derved fjernede. Derfor vil jeg gerne sige til skatteministeren og til regeringen, at det ikke kan være rigtigt, at man på den måde vader frem og tilbage i sin argumentation, at man i en situation med stor dansk arbejdsløshed vil opretholde en præmiering for at flytte arbejdspladser til udlandet.

Det samme kan man sige om ændringsforslag nr. 6. Her opretholder man nu også varelagernedskrivninger, der er et levn fra anden verdenskrig. Det var også regeringens egen begrundelse i december for at ville ophæve reglen. Også her er vi uforstående over for, at regeringen nu vil opretholde den regel, og det er vi måske ikke mindst, fordi skatteministeren og regeringen på samme måde som Socialdemokratiet har givet udtryk for, at vi står med ganske store problemer på afgiftssiden, at vi står med et pres for at få en tilpasning af det danske afgiftsniveau, hvis vi skal kunne løse vore egne problemer. Den milliard kroner, som er sat af på finansloven, hjælper selvfølgelig et stykke vej, men jeg tror ikke, at nogen af os forestiller os, at det løser problemet.

[Stavad]

Vi oplever i disse dage, hvordan den ene trailer efter den anden kører over grænsen med øl på laddet, og at man frisk og frejdigt går ind til den kære tolder og skriver under på, at det er til privat forbrug. Han føler, at han er til grin. Vi kan vel godt sige, at vi andre også er til grin i det system.

Jeg mener, uanset om vi kan lide det eller ej, at vi er nødt til at forholde os til den problemstilling, og det koster penge. De penge må vi hjælpe hinanden med at skaffe. Med et underskud på statsfinanserne, der ligger i størrelsesordenen mellem 30 og 40 mia. kr., kan vi ikke bare øge dette underskud. Derfor er det fuldstændig vanvittigt, at regeringen med sine ændringsforslag fjerner grundlaget for, at vi kunne tage grundlæggende fat på nogle af disse problemer. Derfor endnu en appel til skatteministeren og til fornuftige folk i de to regeringspartier om, at vi burde sætte os ned og sammen sørge for at få dette problem løst.

Det er jo ikke sådan, at vi kan fortryde dette, når vi kommer hen i april eller maj måned. Man skal være opmærksom på, at når regeringen fremsatte sine forslag den 27. december 1990, havde det baggrund i, at man, hvis lovforslagene ikke blev fremsat inden nytår, ville kunne anklages for, at der ville være tilbagevirkende kraft i dem eller i hvert fald ville blive rejst en diskussion om det.

Hvis disse forslag nu bliver stemt igennem ved anden behandling, er konsekvensen, at vi så heller ingen penge har i 1991, fordi de fleste af pengene fra udlandslempelsen og fra varelagernedskrivninger ikke kommer i 1991, men først i 1992. Derfor er vi, hvis vi skal til at operere på et nyt lovgrundlag, helt fremme i 1993, inden vi har de penge til rådighed. Det beder jeg skatteministeren, det beder jeg hr. Aagaard, det beder jeg andre, som er optaget af disse problemer – går jeg ud fra – om at overveje.

Jeg vil måske i den forbindelse – da jeg tror, at det måske har lidt større effekt – også rette en appel til hr. Jens Thoft og til SF. SF har to udmærkede forslag, som også er til behandling her, netop om udlandslempelsen og om varelagernedskrivningerne.

Hvis hr. Jens Thoft og SF ville lade være med at bringe disse forslag til tredje behandling, ville hr. Jens Thoft og SF opretholde en mulighed for, at vi, helt frem til oktober for den sags skyld, kan skaffe finansiering til at foretage for-

nuftige ting. Derfor vil jeg godt sige til hr. Jens Thoft, at jeg synes, at det er meget, meget nyttigt, at SF, på trods af at regeringen kom med sine forslag, også fremsatte egne forslag. Jeg tror, der er en rimelig god chance for, at et flertal her i Tinget besinder sig, så vi kan lave noget fornuftigt, hvor vi får brug for de penge. Derfor ville det efter min opfattelse være tosset at bringe SF's forslag til tredje behandling sammen med regeringens. Jeg kan se på hr. Jens Thoft, at han ikke er helt fremmed over for tanken. Derfor håber jeg, at vi kan få noget fornuftigt ud af det, inden folketingssamlingen er løbet ud.

Må jeg så vende mig til den del af regeringens forslag, hvor regeringen med vidt åbne øjne lukker op for ny skattespekulation. Vi har endda fået det autoriseret af skatteministeren. Hvis man går spørgsmål og svar igennem vedrørende lovforslag nr. L 4, er der en ministeriel bekræftelse af massive skattespekulationsmuligheder i det, som regeringen foreslår. Det er rigtigt, at en stor del af spekulationen er der i forvejen. Men man øger yderligere spekulationen. Man vil ikke være med til at gribe ind. Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at så snart Socialdemokratiet har forladt forhandlingsbordet, så snart skatteministeren sidder over for repræsentanter for andre partier, som af naturlige årsager ikke har tilstrækkelig indsigt i disse her ting – det var ikke de skattepolitiske ordførere, der forhandlede finanslov, det var folk med stor indsigt i mange ting, men ikke just i disse forslag her – har skatteministeren benyttet lejligheden til, som jeg oplever det, at trække sit lovforslag nr. L 10, så Folketinget end ikke fik lejlighed til at tage stilling til, om man i hvert fald ville begrænse den fidus, som vi har påpeget ved vores spørgsmål nr. 60, og som skatteministeren har bekræftet vil kunne give – i en meget simpel konstruktion foretaget af revisorer, men det kunne være advokater, det kunne være andre – en gevinst, en skattemæssig besparelse, på langt over 100.000 kr. hvert eneste år, og hvor skatteministeren giver udtryk for, at man heller ikke kan gøre noget ved det, som lovgivningen er, og at han i øvrigt ikke vil være med til at gøre noget ved det.

Jeg synes, det er beskæmmende, at regeringen ikke vil gøre noget som helst imod skattespekulation, men jeg synes, det er endnu mere beskæmmende, at regeringen med vidt åbne øj-

[Stavad]

ne øger skattespekulationen. Jeg synes, det er beskæmmende, at man ikke har nogen som helst moralske skrupler ved, at folk, der har tilstrækkelig mange penge, der har råd til at købe sig tilstrækkelig god ekspertise, og som i øvrigt ikke har nogen skrupler, bare kan spekulere sig ud af deres forpligtelse til at betale til samfundshusholdningen. Jeg synes, skatteministeren skylder os et svar på, hvorfor han gør disse ting med vidt åbne øjne. Jeg kan ikke forstå, at det er liberalisme – ikke engang gammelliberalisme – at man skal bevare meget høje trækprocenter, som skal betales af de mange, som har jævne indkomster, hvorimod folk, der har tilstrækkelig høje indkomster, bare kan spekulere sig ud af det. Jeg kan ikke engang forstå, at fru Pia Kjærsgaard synes, at det er acceptabelt at medvirke til en lovgivning, som betyder, at vi bevarer høje trækprocenter, fordi nogle smyger sig ud af deres normale forpligtelse til at betale skat. Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet kan være uenige om masser af ting, men jeg synes, der er én ting, vi burde være enige om, nemlig: at det er bedre at have lave trækprocenter på et bredt grundlag, end det er at have tårnhøje trækprocenter på et smalt grundlag, og hvor man kan undvige efter lyst.

Derfor glæder jeg mig da også til at høre hr. Ole Donner, som jo har en betydelig indsigt i disse ting. Det kunne da godt være, at vi kunne finde ud af i fællesskab at få sagt, at meget kan vi være uenige om, men skattefiduserne vil vi godt være med til at bekæmpe med henblik på at få lavere trækprocenter.

Det er endnu et skud for boven på det, der var hovedintentionen i skattereformen: med symmetri i vores skattesystem gør vi det svære at foretage skattespekulation. Vi kan bare konstatere, at for regeringen er der åbenbart intet, der er helligt, hvis man skal tilgodese nogle, man gerne vil tilgodese, uanset hvad omkostningen og prisen er.

Socialdemokratiet vil meget gerne være med til at gennemføre lavere erhvervsbeskatning. Det er ingen nyhed, for det har vi stillet gentagne forslag om, men vi forlanger, at den lavere skatteprocent også på dansk erhvervsliv skal gennemføres i en sammenhæng, så vi ikke åbner for ny og yderligere skattespekulation, men det skal ske i en sammenhæng, hvor vi tværtimod får lukket for nogle af de huller, som desværre eksisterer i forvejen. Derfor håber jeg da

også, at vi mellem anden og tredje behandling yderligere kan få set på den del af sagen.

Jeg kan allerede nu sige til regeringen, at hvis den er interesseret i dialog med Socialdemokratiet om denne sag, kan vi godt nå det stadig væk: Hvis vi kan få et sikkert og uigenkaldeligt tilsagn fra regeringen om, at inden vi er ude af 1991, får vi gennemført en aktieavancebeskatning for storaktionærer, som forhindrer de spekulationsmuligheder, som der yderligere lukkes op for med dette forslag, er vi til at tale med, og hvis vi får et klart tilsagn om, at man vil være med til at dæmme ind, så de lavere skatteprocenter i virksomhedsskatteordningen ikke må kunne anvendes til ny skattespekulation, er vi også til at tale med. Men hvis vi ikke får sådanne fuldstændige mur- og nagelfaste tilsagn inden tredjebehandlingen, vil Socialdemokratiet stemme imod den del af forslaget, som kommer til at hedde 4 B, og som er hovedforslaget, fordi det ved at blive gennemført ville lukke op for ny skattespekulation.

Måtte jeg så vende mig til L 9, som er forslaget om ophævelse af den såkaldte dobbeltbeskatning af aktieudbytter. Vi kan konstatere, at den model, som regeringen har benyttet her, er en model, som er udviklet af Socialdemokrater og præsenteret for regeringen sidste forår. Vi er da glade for, at man har taget modellen til sig. Men også her må vi sige: Hvorfor skal der, når man gennemfører forslaget, være spekulationsmuligheder tilbage? Hvorfor vil man opretholde også i dette forslag en spekulation for storaktionærer, om det nu er som udbytte eller løn, hvor vi ved, at det er disse storaktionærer selv, der bestemmer, om pengene skal udloddes som aktieudbytte eller pengene skal udloddes som løn, så at beskatningen bliver forskellig, alt efter om man vælger den ene eller den anden del? Derfor foreslår Socialdemokratiet også ændringer, som vil lukke for de spekulationsmuligheder. Der er ikke konstateret et flertal for dem forlods, men jeg håber stadig væk, at der er partier her i salen, som hellere vil have lavere trækprocenter og forhindre skattespekulation ved et bredt skattegrundlag end opretholde høje trækprocenter og til gengæld konstant og konsekvent lukke op for spekulation.

Jeg håber med disse bemærkninger, at det har gjort i hvert fald så meget indtryk på skatteministeren og regeringen, men også på ordførerne fra de andre partier, at der, når vi får disse

[Stavad]

forslag tilbage mellem anden og tredje behandling, gives en chance for, at vi ikke her i salen med vidt åbne øjne lukker op for ny skattespekulation. Det vil være – synes jeg – næsten kritisabelt på en måde, så ingen af os kan leve med det, hvis disse forslag kommer igennem, som det tegner til med de ændringsforslag, regeringen har stillet.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Jens Thoft en stille bemærkning. Der er venlige forfattere i udlandet, som har kaldt Folketinget verdens mest stille parlament. Jeg håber ikke, de har været til stede under første del af forhandlingen i dag i hvert fald.

Jens Thoft (SF):

Det er, som hr. Stavad sagde, en ganske stor pakke, vi har til afstemning, og lovforslag nr. L 4 er vel efterhånden blevet til en murstensroman i tusindsidersklassen, og der må nødvendigvis i Skatteudvalget være andre end mig, der har mistet overblikket. Jeg vil med det samme erkende, at jeg i hvert fald har gjort det, også selv om jeg har brugt den sidste uge til at læse på svarene.

Bedre blev det da ikke, at skatteministeren i sidste runde opdelt lovforslaget yderligere i tre underlove, så man nu også skal holde styr på de dele. Jeg har mærket mig, at de mindre partier i Folketinget den dag, Skatteudvalget afgav betænkningen, i realiteten heller ikke var parat til at afgive betænkning og derfor ville redigere for deres stilling i dag.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige en lille smule om udvalgsarbejdet, og det er i forlængelse af den kritik, hr. Stavad rejste, når regeringen efterlader huller i lovgivningen.

Under den forrige skatteminister, som jeg aldrig havde troet jeg ville komme til at savne så meget, som jeg har savnet ham under den nuværende skatteminister, var det dog sådan, at hvis man gjorde et stykke arbejde i Skatteudvalget og påpegede huller, blev disse huller i almindelighed stoppet. Men i Skatteudvalget under denne minister er det bedøvende ligegyldigt, hvad vi påpeger af huller; ministeren tromler bare igennem og efterlader den ene ladeport efter den anden åben. Det er en overordentlig utilfredsstillende arbejdsform for en skatteordfører at have, når man – uanset hvad

man stiller af spørgsmål, uanset hvordan man påpeger huller – må konstatere, at der bliver ikke flyttet et komma i den anledning.

Man kan have nogle meninger om, at de rige ikke skal betale skat. Man kan have nogle meninger om, at vi overhovedet ikke skal betale skat, men det må dog være sådan, at har vi nogle regler, der siger, at der skal betales skat, så skal det ikke være sådan, at én gruppe af befolkningen bare kan undfly det.

Men det revisoreksempel, som også hr. Stavad nævnte, og som skatteministeren jo godt ved ikke er et fiktivt eksempel, var fra en henvendelse, som Skatteudvalget fik for, jeg tror efterhånden, det er to år siden, hvor en ligningskommission på Fyn brokkede sig og sagde: Det kan da ikke være rigtigt, at man kan tage penge ud af et aktieselskab til en væsentlig lavere beskatning ved blot at likvidere med regelmæssige mellemrum, hvor vi fik svaret i udvalget, at det er meningen, sådan er reglerne.

Nu får ministeren muligheden for at stoppe huller, men der bliver ikke flyttet et komma, hullerne står tilbage.

Regeringen opfordrer hver eneste dag til opsparring. Regeringen siger også, når den vil sænke skatten af opsparingsbeløbet i virksomhedsordningen fra 50 til 38 pct., at formålet er at skaffe yderligere opsparring. SF har klart med en stribe spørgsmål i udvalget dokumenteret, at det er lukrativt at nedspare, at handler man skattemæssigt rationelt, tømmer man sin opsparingskonto, den del, der er indbetalt 50 pct. af, og så fylder man op med den del, der kun skal betales 38 pct. af. Der vil altså være et incitament til at tømme opsparingskontoen i virksomhederne, til at tømme virksomhederne for kapital og ikke, som regeringen påstår, et incitament til det modsatte. På længere sigt kan det være, regeringen har ret, men på kort sigt er det SF, der har ret.

Regeringen er også rendt ind i det problem, at den hele tiden lover skattelettelser. Det, der sker, når man lover skattelettelser, det er selvfølgelig, at folk forsøger at undfly skatten med det formål at trække pengene ud til beskatning i et senere indkomstår for da at få fornøjelse af de lavere skatter, som regeringen runder og lover hele tiden. Vi har et godt eksempel fra Grønland; i de år, hvor skatten steg dramatisk i Grønland, var det ikke så mange skattefiduser, der blev benyttet, fordi det var tåbeligt at udskyde skatten.

[Jens Thoft]

Så skal man skabe grobund for skattelettelse, skal man i virkeligheden love det modsatte. I samme øjeblik man laver skattelettelse, vil man opdage, at det provenu, man havde regnet med, ikke kommer ind på grund af enten legale eller illegale unddragelser.

I forlængelse af regeringens sniksnak omkring 38 pct.-skatten har jeg stillet en række spørgsmål, som skal belyse, hvor lukrativt det er at foretage udskydelser. Og jeg må sige, at man i Skatteministeriet er rimelig kreativ – min allerstørste respekt for den kreativitet, man udviser dér – når man indlægger forudsætninger og baggrund for beregningerne. Der er en overordentlig stor kreativitet. Men ud over min største respekt for den kreativitet og de mange besynderlige krumspring, som det resulterer i, er der altså også det helt underholdende element, at man som forudsætning indlægger, at personskatterne ikke falder. Som forudsætning går man ud fra, at når de penge, man udskyder til beskatning, kommer til beskatning om 3, 4 eller 5 år, vil marginalsatterne være uændrede.

Og derfor må jeg da spørge statsministeren – som jeg ser ikke er til stede – om det er regeringens politik. Og hvis det ikke er regeringens politik, må jeg spørge skatteministeren, hvorfor man så indlægger sådanne forudsætninger. Er de realistiske med den politik, regeringen påstår at ville føre?

Jeg synes også, det er barokt, at man nu tager det, regeringen før valget kaldte vildskud, ud af lovgivningen. Selv Rederiforeningen har gjort klart og præcist opmærksom på problemerne med udlandslempelsen, og fra en række brancheorganisationer erkender man også, at varelagernes skrivelser næppe er hensigtsmæssige. Alligevel pilles disse ting ud.

Jeg modtog i den anledning fra hr. Stavad for et øjeblik siden en gevaldig opfordring til ikke at lade SF's lovforslag nr. L 25 og L 28 gå til tredjebehandling, men lade dem blive liggende, så vi eventuelt senere kan vedtage dem. Det var også min hensigt – vil jeg skynde mig at sige – men på baggrund af den meget varme opfordring vil jeg anmode formanden om, at L 25 og L 28 går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Så har vi jo også mulighed for at foretage egentlige rettelser, hvis det skulle vise sig, at der er flertal for det.

Til sidst må jeg sige om lovforslag nr. L 9, at jeg synes, at den lempelse af dobbeltbeskatningen, der er tale om, er uanstændig. Jeg synes, den er særlig uanstændig på baggrund af den lempelse, der sker i aktieselskabsskatten, og jeg er ked af, at Socialdemokratiet i princippet er tilhænger af lempelsen, selv om jeg erkender, at de socialdemokratiske ændringsforslag strammer voldsomt op. De strammer voldsomt op, ingen tvivl om det – og derfor støtter SF dem også – men jeg synes ikke, der er behov for en lempelse på dette område.

Når vi ser på alt det, vi skal drøfte om skat i dag, kan vi konstatere, at Folketinget er i fuld gang med at lempe på stort set alle de områder, som er EF-robuste. Er det hensigtsmæssigt, når vi dagligt må erfare fra aviserne, at en stor del af vores afgiftsgrundlag er ved at skride på grund af EF? Jeg har skatteministeren mistænkt for at have sagt, at han er i gang med at fjerne alle de EF-robuste skatter, og at han har en forventning om, at EF så kommer og løser resten, så vi ender i natvægterstaten med eller uden Folketingets deltagelse. Men er det hensigtsmæssigt?

Var det ikke rimeligt, om regeringen gjorde sig nogle overvejelser om, hvad vi skal gøre med afgiftsharmoniseringen i relation til EF? Var det ikke rimeligt, om regeringen prøvede at værne bare en lille smule omkring den del af vores skattegrundlag, som er EF-robust?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt takke hr. Jens Thoft for den positive måde, hvorpå han tog imod min opfordring. Jeg synes, det var fint, at hr. Jens Thoft havde tænkt i de samme baner, fordi det holder en mulighed åben for at få lavet nogle ændringer i både skattesystemet og afgiftssystemet, som ellers ville blive lukket. Det vil ikke forbavse mig, hvis det bidrag, som hr. Jens Thoft her har givet tilsagn om, kan være medvirkende til, at vi kan finde nogle løsninger, som ellers ville være forhindret.

Så har jeg lige en bemærkning til lovforslag nr. L 9 og det, hr. Jens Thoft sagde om Socialdemokratiets stilling til L 9. Hvis hr. Jens Thoft forestiller sig, at vi får vedtaget de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet til L 9, vil der ikke ske nogen lempelse. Der vil ske en omfordeling, men der vil ikke ske nogen lempelse.

[Stavad]

Resultatet vil være, at vi får den mest massive afbureaukratisering, man kan forestille sig på et enkelt lovforslag, samtidig med at vi får lukket en massiv spekulationsmulighed i skattegodtgørelse. Derfor vil det være uforståeligt for mig, hvis ikke SF med hr. Jens Thoft i spidsen med glæde ville stemme for L 9, hvis de socialdemokratiske ændringsforslag blev vedtaget. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at hr. Jens Thoft med den indsigt, han har i skatteforhold, ville kunne stemme imod det.

Ole Donner (FP):

Behandlingen af lovforslag nr. L 4 har efter vores mening været kaotisk, og vi må give hr. Stavad og hr. Jens Thoft ret i, at det er en helt uanstændig måde at behandle skattelove på. Der er i denne sag ethundredeogtoegtype bilag, og de sidste 3-4 stykker er kommet i dag. Ministeren har stillet et ændringsforslag til sit eget lovforslag og et underændringsforslag til ændringsforslaget og et nyt ændringsforslag, som der så er kommet et underændringsforslag til så sent som i går.

Vi mener, det er helt uacceptabelt at køre på den måde. Da jeg for 3 uger siden i Skatteudvalget foreslog, at man skulle tage L 4 tilbage til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, var jeg den eneste, der kunne gå ind for det, og derfor glæder det mig selvfølgelig, at et enigt Skatteudvalg nu har bedt om at få denne sag tilbage til udvalget.

Til selve lovforslag nr. L 4 må vi sige, at vi støtter ministerens forslag om, at lovforslaget deles i tre forslag. Vi stemmer for ministerens ændringsforslag undtagen nr. 2 til L 4 B om, at § 1, nr. 3, skal udgå, og det gør vi, for hvis den paragraf udgår, får man ikke grænsen for, at der skal betales 6 pct.-skat, forhøjet.

Men ellers støtter vi ministerens forslag. Da vi den 17. januar 1991 havde første behandling af skatteministerens skattelovforslag, kom jeg som ordfører for Fremskridtspartiet med adskillige kritiske bemærkninger om ministerens forslag. Vi er særdeles tilfredse med, at der under udvalgsbehandlingen er sket en lang række ændringer af forslagene.

Vi er specielt tilfredse med, at ministeren har opgivet at ændre reglerne om varelageredskrivninger og dermed har undgået at forværre virksomhedernes stilling. En gennemførelse af regeringens forslag ville have medført en stor

forringelse af mulighederne for dansk erhvervsliv.

Vi er også tilfredse med, at regeringen har opgivet den ekstraskat, som man havde tænkt sig at pålægge det danske vognmandserhverv med dieselafliften på 80 øre pr. liter. Det ville have været katastrofalt for vognmandserhvervet. Det er med nogen undren, at vi ser den skattepolitiske ordfører for De Konservative skrive i Jyllands-Posten om, hvor dygtig man er i regeringen, for nu laver man alligevel ikke det. Vi er glade for, at man i den sag har lyttet til Fremskridtspartiets advarsler.

Fremskridtspartiet har under udvalgsbehandlingen stillet en del spørgsmål til lovforslag nr. L 4, og vi har med tilfredshed konstateret, at nogle af spørgsmålene har medført, at ministeren har stillet ændringsforslag til sit eget forslag, specielt omkring forsikringer. Vi mener dog, at der stadig er forskellige ting, som bør rettes, og vi håber at komme igennem med nogle af disse ting ved den fornyede udvalgsbehandling.

Fremskridtspartiet har også stillet en del spørgsmål om anpartsreglerne, som omfatter udlejningsvirksomhed med fra én til ti ejere. Vi mener, at man kunne udfærdige disse bestemmelser mere hensigtsmæssigt, end det er sket i det forslag, der nu ligger på bordet, men vi håber, at vi ved den fornyede udvalgsbehandling også kan få ændret på nogle af disse formuleringer.

Ved første behandling af lovforslag nr. L 9, der omhandler ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte, tilkendegav jeg på Fremskridtspartiets vegne, at vi er indstillet på at være med til at ændre disse regler. En vedtagelse af lovforslag nr. L 9 vil medføre, at mange hundrede tusinde mennesker får en forenklet selvangivelse, og gør det væsentlig lettere for skatteyderne. Jeg kan derfor på partiets vegne meddele, at vi vil stemme for lovforslag nr. L 9.

Lovforslag nr. L 25 om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningen, der er fremsat af SF, kan Fremskridtspartiet ikke støtte, som vi også meddelte ved førstebehandlingen. Vi mener tværtimod, at der nu er endnu mere brug for at opretholde denne ordning, så de virksomheder, der driver forretning i udlandet og derigennem er med til at oparbejde indkomster, typisk valutaindkomster, til Danmark, bliver lidt billigere beskattet også af deres indkomst her i Danmark.

[Ole Donner]

Fremskridtspartiet indgår derfor i det flertal, der indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling.

Lovforslag nr. L 28 om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. kan Fremskridtspartiet ikke støtte, hvilket vi også meddelte ved førstebehandlingen. Vi mener, det er et dårligt forslag, fordi det i dag er mere nødvendigt end nogen sinde før, at der er mulighed for at afskrive på varelagrene. Da reglerne blev indført for mange år siden, var inflationssamfundet medvirkende til, at varelagre blev mere og mere værd, men som tiderne er i dag, er det ikke hensigtsmæssigt at afskaffe disse regler. Derfor stemmer Fremskridtspartiet imod dette lovforslag.

Bente Juncker (CD):

Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører under omtalen af lovforslag nr. L 9 – hvis jeg må tage det først – svang sig lidt rigelig højt op. Den socialdemokratiske ordfører sagde, at stemte man ikke for ændringsforslagene, ja, så var der fup og fiduser. Jeg må sige, at jeg egentlig synes, at skatteministeren er gået temmelig langt i dette forslag, alt for langt til den forkerte side. Det er jo stort set det forslag, som hr. Lyketoft fremkom med omkring forhandlingerne. Man er gået for langt i forhold til det, CD stemte for omkring skattereformen i 1985, men vi stemmer for det her. Og selvfølgelig godtager vi ikke de socialdemokratiske ændringsforslag.

Den socialdemokratiske ordfører har skrevet i betænkningen til L 4 – det er nærmest en trussel – at Socialdemokratiet ikke vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, hvis ikke regeringen stemmer for en aktieavancebeskatning. Jeg vil gerne sige det modsatte for CD: Såfremt regeringen fremsætter et sådant forslag og stemmer for det, agter vi ikke at stemme for L 4.

Om ændringsforslagene vil jeg sige, at vi er godt tilfredse med, som det hele er faldet på plads. Vi synes – og det vil jeg gerne understrege endnu en gang – at skatterne er for høje her i landet, og vi synes også, at marginalsatserne er for høje, men vi er tilfredse med den løsning, der er kommet på dette problem, for vi ønskede jo ikke, at virksomhederne skulle betale for dette her. Vi er tilfredse med, at man i denne omgang ikke ændrer på 6 pct.-skatten, at udlandslempelsen stemmes ud, og at varelagerafskrivning og fradragsret for fragtraterne osv. går ud.

Omkring bloktilskuddene, nemlig § 7, er vi også enige i det, der ligger fra regeringens side.

Der har været en hel del debat om pensionsforslaget, og jeg vil gerne spørge, om den ændring, der nu foreslås, betyder, at de, der pr. 1. marts har en ordning i en pensionskasse, stadig væk kan tage deres penge ud til en beskatning med 40 pct.

Om SF's forslag vil jeg sige, at dem stemmer vi naturligvis imod.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo et meget forpjusket forslag, der er blevet tilbage af det store L 4, som vi behandlede her for snart lang tid siden, og de rester, der er blevet tilbage, er måske ikke engang de vigtigste i det forslag, der oprindeligt var lagt frem. Fra Det Radikale Venstres side kan vi tilslutte os det, der er blevet tilbage – det ville da også være mærkeligt andet – og vi stemmer derfor for de ændringsforslag, som skatteministeren har fremsat.

Det er foreslået, at man skal lade udlandslempelsen og varelager nedskrivningen udgå af denne sammenhæng, og det kan vi tilslutte os. Vi synes ikke, det er det rette sted at få det ind, og derfor kan vi heller ikke støtte forslagene fra SF, L 25 og L 28, om endnu en gang at kigge på disse beskatningsformer, men vi vil gerne sige fra radikal side, at vi gerne tager udlandslempelse og varelager nedskrivning op igen ved en senere lejlighed, når vi får det i en sammenhæng, hvor vi synes det er fornuftigt.

Det er altså ikke sådan, at vi pludselig siger, at det ikke er fornuftigt at afskaffe udlandslempelsen. Det har vi tidligere sagt at det ville være, og vi vil gerne gøre det en anden gang. Men i denne sammenhæng synes vi, at vi skal koncentrere os om det, der har en mulighed for at blive vedtaget, og det er de ting, der er tilbage: selskabsskat, virksomhedsbeskatning, pensionsordningerne, som vel nok alle er enige om, og så den beskedne ændring i anpartsreglerne.

Om L 9 må vi sige, at det er en gammel arv fra skattereformen, at vi skulle have ophævet dobbeltbeskatning af aktieudbytter. Vi føler i Det Radikale Venstre, at både den gamle regering, VKR-regeringen, og den nye regering er kommet Socialdemokraterne meget langt i møde. Man har ændret på satsene, og man har virkelig taget hensyn til den model, som også Socialdemokraterne har udtænkt. Derfor synes vi fra

[Elisabeth Arnold]

radikal side, at det er lidt urimeligt at blive ved med at fremsætte ændringsforslag til dobbeltbeskatning af aktieudbytter, som om intet er godt nok.

Jeg synes, at det, som foreligger nu fra skatteministerens side, er godt nok, og det er også godt nok til os, og derfor stemmer vi imod de af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag. Der er ting i de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, som selvfølgelig kan være fornuftige i anden sammenhæng, men indført i dette forslag vil de ødelægge den store forenkling, som utvetydigt vil komme igennem med denne ophævelse af dobbeltbeskatning af aktieudbytter.

Nu skal vi ikke forplumre det ved at føje nye ting ind, ved at overlade til ligningsmyndighederne at skønne, om der er tale om skjulte lønindkomstforhøjelser osv. Vi skal foretrække enkelheden, og så må vi sørge for, at reglerne i øvrigt bliver så klare, at der ikke er fortolknings tvivl for myndighederne.

Det Radikale Venstre stemmer altså imod de af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag til L 9.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstod på fru Elisabeth Arnold, at hun mente, at vi skulle koncentrere os om de dele af forslagene, som har mulighed for at blive vedtaget. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold er opmærksom på, at fru Elisabeth Arnold sammen med de 6 øvrige Radikale er afgørende for, hvad der bliver vedtaget og hvad der bliver forkastet. Hvis det er en pointe, som fru Elisabeth Arnold ikke har været opmærksom på, kunne det da måske give grundlag for at overveje tingene en gang mere.

Jeg nægter at tro på, at det er radikal politik at lukke op for skattespekulation. Ingen vil kunne overbevise mig om, at fru Elisabeth Arnolds åbenbare hensigt er at skabe nye skattespekulationsmuligheder. Dertil tror jeg for godt om både Det Radikale Venstre og fru Elisabeth Arnold.

Og det, der er konsekvensen af det forslag, som vil stå tilbage efter vedtagelse af skatteministerens ændringsforslag og efter, at skatteministeren – med radikal indforståelse, har jeg forstået – har trukket lovforslag nr. L 10 om aktieavancebeskatning tilbage, vil være en lade-

port, som der kan spekuleres kolossalt i, og som hvert eneste år kan give kæmpestore gevinster til særlige grupper af udvalgte. Det kan ikke være radikal politik, det nægter jeg at tro på.

Med hensyn til L 9 er forholdet det samme, fru Elisabeth Arnold. Det er meget smukt, at man giver Socialdemokratiet den model, som vi har opfundet, som er afbureaukratiserende, og som fjerner en hel masse problemer i forhold til det nuværende system; men hvis man ikke sætter de rigtige procenter på, så lukker man op for spekulation. Også her er det uforståeligt for mig, at særlige grupper af storaktionærer skal have endnu et fix – for at blive i radikal terminologi. Det må være en misforståelse. Jeg nægter at tro, at det er en åbenbar hensigt fra radikal side at lukke op for skattespekulation.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Stavads meget smigrende beskrivelse af de radikale stemmers kolossale indflydelse på dansk lovgivning vil jeg gerne kvittere for. Det lyder da meget smukt, men der er jo visse ting, der bliver besluttet både her og uden for denne sal, som antyder, at vi overhovedet ikke har nogen indflydelse. Jeg kan nævne den faste forbindelse over Øresund og andre ting, som Det Radikale Venstre ikke har haft gnist af indflydelse på. Det er der måske også mange Socialdemokrater der ikke har, det tør jeg ikke sige. Men i hvert fald er de 7 radikale stemmer jo ikke altafgørende for, hvad der sker herinde. Det, som de store partier kan blive enige om, kan Det Radikale Venstre overhovedet ikke ændre, og det ved hr. Stavad godt.

Om den radikale skattepolitik vil jeg sige, at hver eneste gang vi har en forskel i skattesatser mellem indkomstbeskatning, kapitalindkomstbeskatning, aktieafkastbeskatning og andet, er der selvfølgelig mulighed for spekulation, fordi man kan »switche« fra det ene system til det andet, men vores ønske er at få nedsat marginalskatten på indkomster. Det er den måde, vi kan forhindre spekulation på, og det var det, som Socialdemokraterne forhindrede os i at få gennemført tidligere på året.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

[Stavad]

Jeg er helt enig i fru Elisabeth Arnolds konstatering af, at hvis de store partier er enige, gør 7 mandater ikke den helt store forskel, men skulle jeg forstå fru Elisabeth Arnolds erklæring sådan, at når Det Radikale Venstre er tunge på vægtskålen i væsentlige skattespørgsmål, nægter Det Radikale Venstre at benytte sig af den mulighed, så følger man bare blindt regeringen, som om man stadig væk sad i regeringen? Var det meldingen fra fru Elisabeth Arnold? Så er det i for sig fuldstændig ligegyldigt, om Det Radikale Venstre er i Folketinget eller ikke er i Folketinget, hvis det er sådan, at man siger: Jamen hvis de store partier bliver enige, betyder vores stemmer ingenting, og hvis de store partier ikke bliver enige, så er vi halehæng til regeringen, uanset om konsekvenserne af at være halehæng til regeringen er, at man lukker op for massive skattespekulationer.

Jeg håber ikke, at det er det, der er konklusionen på det, fru Elisabeth Arnold sagde, men det var faktisk det, fru Elisabeth Arnold fik sagt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal tilkendegive, hvordan vi vil stemme fra Kristeligt Folkepartis side, og motivere det.

Som flere har været inde på, er der jo sket betydelige ændringer af L 4, og de ændringsforslag, som ministeren har stillet, kan vi fra Kristeligt Folkepartis side tilslutte os. Vi advarede allerede i efteråret mod den skærpelse af beskattningen over for erhvervslivet, som den daværende regering lagde op til. Vi stillede os meget skeptisk over for, at vi hovedsagelig skulle lade erhvervslivet finansiere den lettelse i indkomstskatten, som regeringen lagde op til. Nu fjerner man lempelsen, man vil ikke fastholde 6 pct.-skattelempelsen, og til gengæld fjerner man så også finansieringskilderne, og det er vi glade for.

Vi mener, at varelager nedskrivning betyder meget for erhvervslivet. Hvad udlandslempelsen angår, bemærkede jeg, at hr. Stavad talte stærkt imod den. Jeg vil da gerne sige til hr. Stavad, at der er flere eksempler på, at udlandslempelsen virker som, skal vi sige et eksportsubsidium. Hvis man forestiller sig, at Danmark skal konkurrere med andre lande om, skal vi sige at bygge en bro eller en tunnel, eller hvad det måtte være, et sted, f.eks. over Kanalen, ville udlandslempelsen, tror jeg, være til gavn for dansk erhvervsliv. Dér ville vi vinde en

ordre, som også ville skabe nogle arbejdspladser i Danmark, så jeg synes ikke, at man kan lægge det op, som om det betyder eksport af arbejdspladser. Jeg tror også, at den kan skabe flere arbejdspladser.

Man kan drøfte, om der er nogle situationer, hvor den virker uheldigt, men at fremstille udlandslempelsen sådan, at den altid betyder eksport af danske arbejdspladser og ikke er til gavn for dansk erhvervsliv, synes jeg er unuanceret, og det kan jeg ikke erklære mig enig i.

Under førstebehandlingen var jeg meget optaget af det forslag, som nu er blevet til L 4 C: Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Ophævelse af pensionsordninger i utide), og jeg redegjorde for, at ministerens forslag var skævt, fordi det disfavouriserede forsikringssekskaberne. Der manglede den nødvendige ligestilling. Der er heldigvis kommet ændringsforslag fra ministerens side, og så vidt jeg kan vurdere, har man nu fået indført en rimelig og rigtig ligestilling.

Så kan man drøfte ændringsforslag nr. 10, hvor man har denne overgangsregel. Jeg forstår, at ministerens hensigt er at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft, men den fordel, som de pågældende har – vi må vel sige, at det hovedsagelig er vellønnede grupper, som har denne begunstiggelse – jo ikke hviler på et lovgrundlag, men på en praksis, så jeg synes ikke, at man kan tale om, at det ville have været lovgivning med tilbagevirkende kraft, selv om det ville være blevet følt sådan.

Men man må sige, at denne overgangsregel altså betyder, at nogle reelt får mulighed for at overskride 25.000 kr.s grænsen ved at oprette kapitalpension – de 25.000 kr. er justeret, så den er vel nu oppe på 28.000 kr. Der ligger altså en overskridelsesmulighed, men det afgørende er, at fremadrettet er muligheden ikke til stede, og dermed vil der være ligestilling. Da dette fremadrettede sigte er opnået, kan vi også tilslutte os dette forslag, sådan som det nu foreligger, for selv om jeg nok synes, at man kan sige lidt for og imod vedrørende overgangsreglen, skal sagen afsluttes. Med disse bemærkninger vil jeg sige, at også dette forslag kan vi støtte.

Vedrørende lovforslag L 9 kan vi støtte det. Vi mener, at der faktisk er gået for lang tid med at få udmøntet ophævelse af dobbeltbeskattningen, som vi var enige om skulle ske allerede i 1985, så det er godt, at det sker nu.

[Kofod-Svendsen]

Når det gælder forslagene fra SF, så er det klart efter det, jeg har sagt om varelageredskrivning og udlandslempelse, at vi ikke kan støtte dem.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

En enkelt kommentar til hr. Kofod-Svendsens bemærkninger om udlandslempelsen. Det, jeg sagde i mine bemærkninger, refererede helt klart til bemærkningerne til selve lovforslaget, altså ikke bare Socialdemokratiets opfattelse, men det, som regeringen har ment var en fastslået kendsgerning. Hvis jeg må have lov til at citere fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 4, så siger regeringen i bemærkningerne om udlandslempelsen:

»Reglen giver ikke et incitament til at eksportere, idet et dansk selskab i stedet for at eksportere en her i landet fremstillet vare med fordel kan lade varen fremstille i udlandet i en oprettet filial eller af et datterselskab og derved opnå en lempeligere dansk beskatning. Reglen giver således ikke incitament til virksomhed i udlandet, der styrker den danske handelsbalance.«

Det undrer mig, at regeringen med vidtåbne øjne vil opretholde en regel, som faktisk efter regeringens egen opfattelse giver incitament til at flytte danske arbejdspladser til udlandet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil bare sige til hr. Stavad, at da lovforslaget var til første behandling, kritiserede jeg regeringen for en unuanceret holdning. At Socialdemokratiet tilslutter sig den unuancerede holdning, gør selvfølgelig, at jeg nu kritiserer Socialdemokratiet, præcis som jeg kritiserede regeringen, da vi havde første behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er et langt og meget grundigt udvalgsarbejde, der nu er ved at finde sin afslutning med forhåbentlig vedtagelse i denne uge af disse lovforslag, nr. L 4 og nr. L 9.

Hr. Jens Thoft beklagede sig over, at den pakke af forslag, der ligger her, forekommer uoverskuelig, bl.a. fordi lovforslag nr. L 4 nu er delt op i tre lovforslag, 4 A, 4 B og 4 C. Jeg skal gerne medgive, at der da ikke var noget, jeg hel-

lere havde set, end at de oprindelige forslag var blevet gennemført ganske uændret her i Tinget. Når lovforslag nr. L 4 nu er delt op i tre selvstændige lovforslag, er det jo alene udtryk for, at regeringen har lyttet til de råd, regeringen fik under første behandling af lovforslag nr. L 4, hvor der fra flere ordføreres side kom en opfordring til regeringen om at dele nr. L 4 op i en række selvstændige forslag, der så i det videre forløb kunne forhandles selvstændigt her i Tinget. Det er altså den opfordring, regeringen har fulgt, og derfor ligger der i dag et L 4 delt op i tre selvstændige forslag, hvor nr. L 4 A berører anpartsreglerne, nr. L 4 C omfatter pensionsreglerne, og nr. L 4 B omfatter resten.

Til dette lovforslag nr. L 4 B har regeringen så stillet en række ændringsforslag, hvoraf de væsentligste er, at tre elementer udgår af det oprindelige lovforslag, idet regeringen nemlig nu foreslår, at der ikke skal ske en forhøjelse af bundgrænsen for 6 pct.-skatten, at udlandslempelsen ikke skal ophæves, og at varelageredskrivningerne ikke skal ophæves. Alle disse ændringsforslag er et resultat af de politiske drøftelser, der har fundet sted, og det er altså regeringens imødekommelse af de ønsker og synspunkter, der er ført frem fra partiernes side.

Men tilbage i nr. L 4 B står rigtignok en ganske væsentlig reform af erhvervsbeskatningen, som nu kan vedtages i denne uge, hvor de vigtigste elementer jo er, at såvel selskabsskattesatsen som skattesatsen i personligt ejede virksomheders virksomhedsordning sænkes til 38 pct. Samtidig får vi gennemført en tiltrængt forenkling af afskrivningssystemet ved, at der dels sker ophævelse af indekseringen af afskrivninger, dels en forhøjelse af afskrivningssatsen for førsteårsafskrivninger.

Når det lægges sammen med den ganske væsentlige forenkling af aktieudbyttebeskatningen, der er indeholdt i nr. L 9, så må vi sige, at der nu tegner sig et billede af en erhvervsbeskatning her i Danmark, som er overordentlig konkurrencedygtig i forhold til udlandet, og det er meget tilfredsstillende, at det er lykkedes at skabe et politisk flertal for denne væsentlige ændring af erhvervsbeskatningen, hvor det vigtigste signal både til danske virksomheder og virksomheder i udlandet, der påtænker etablering i Danmark, jo er, at vi nu sænker virksomhedsskattesatserne til 38 pct.

[Skatteministeren]

Hr. Stavad beskæftigede sig en hel del med avancebeskatning og marginalbeskatning. Hr. Stavad gav udtryk for forundring over, at regeringen ikke vil være med til at skærpe aktieavancebeskatningen mod til gengæld at sænke den personlige marginalbeskatning. Jeg tror ikke engang, jeg behøver at erindre hr. Stavad om, at dette jo netop var et centralt tema i de forhandlinger, der i efteråret fandt sted mellem regeringen og Socialdemokratiet. Regeringen var i efteråret indstillet på og fremsatte rent faktisk også lovforslag om at skærpe hovedaktionærbeskatningen mod til gengæld at få afskaffet eller reduceret 6 pct.-skatten. Regeringen foreslog rent faktisk en udvidelse af hovedaktionærkredsen samt en skærpet beskatning af aktieavancer for hovedaktionærer.

Socialdemokratiet ønskede som bekendt ikke at vedstå sine tidligere løfter om en sænkning af den personlige marginalbeskatning, og i konsekvens af det trak regeringen så sit forslag tilbage, der jo var tænkt som en imødekommeelse af et socialdemokratisk ønske. Jeg tror ikke, hr. Stavad med nogen rimelighed kan bebrejde regeringen, at den trækker sin indrømmelse til Socialdemokratiet tilbage, når Socialdemokratiet ikke vil støtte det, der skulle være en opfyldelse af Socialdemokratiets ønske.

Så har Socialdemokratiet i forbindelse med lovforslag nr. L 9, som vi også har til behandling i dag, stillet et ændringsforslag om skærpelse af beskatningen af likvidationsavancer for personer. Socialdemokratiet ønsker, at personers likvidationsavancer for fremtiden skal beskattes som udbytteindkomst, det vil sige med en skat svarende til 30 pct., såfremt avancen sammen med udbyttet ikke overstiger 30.000 kr. Men hvis det samlede avancebeløb er større end 30.000 kr., så skal det overskydende beløb beskattes med den store udbytteskattesats, som Socialdemokratiet i øvrigt ønsker forhøjet fra 45 pct. til 50 pct., således som forslaget er udformet.

Jeg er nødt til at sige til hr. Stavad, at det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet, jo er pærenemt at omgå; det vil overhovedet ikke opfylde den hensigt, som Socialdemokratiet har. Omgåelse kan ske nemt og helt lovligt ved, at ejeren bare sælger aktierne inden likvidationen, sælger dem til markedsværdien, sådan at avancen beskattes på samme måde som ved andre salg. Så vil køberen ikke oppebære nogen

avance ved likvidationen, sælgeren vil ikke oppebære nogen avance ved likvidationen, og ændringsforslaget vil derfor ikke få nogen betydning.

Så vil hr. Stavad sige: Nej, men det fører så kun til, at man skal indføre en generel beskatning af aktieavancer, og det har Socialdemokratiet jo i øvrigt fremsat et forslag til folketingsbeslutning om, nr. B 31, som ikke er til behandling i dag, og som jeg derfor ikke i dag vil kommentere under dette punkt. Men jeg vil blot forudskikke den bemærkning, at også det forslag fra Socialdemokratiet er uhåndterligt.

Det er slet ikke så nemt at lave den aktieavancebeskatning, som Socialdemokratiet foreslår, og det er selvfølgelig også grunden til, at det er socialdemokratiske skatteministre, der i begyndelsen af 1980'erne indførte den aktieavancebeskatning, vi har i dag, simpelt hen fordi de daværende socialdemokratiske skatteministre måtte indse, at det ikke lod sig gøre at administrere de gamle regler, og at de regler, der gælder i dag, er rimeligt enkle at administrere.

Endelig har der her under andenbehandlingen været en ordveksling vedrørende lovforslag nr. L 4 C, som omhandler pensionsbeskatningsreglerne. Jeg skal her i særlig grad kommentere de ændringsforslag, jeg har fremsat til andenbehandlingen, som sikrer en fuldstændig ligestilling mellem pensionskasser og forsikringsselskaber i henseende til at udbyde pensionsordninger. Det er ændringsforslagene nr. 9-12, der omhandler denne problemstilling.

Den ene del af ændringerne går ud på som en rent praktisk regel at sikre, at hvis en ordning med løbende pensionsudbetalinger har bagatelagtig karakter, altså hvis den årlige løbende udbetalte pensionsydelse er mindre end 6.100 kr. i 1991-niveau, så skal man kunne udbetale disse penge som en engangssum i stedet for at udbetale dem over årene. Det er en praktisk regel at have, og jeg noterede da også med tilfredshed, at hr. Stavad var glad for det ændringsforslag, der er fremsat, og som i øvrigt sikrer, at både pensionskasser og forsikringsselskaber nu får denne adgang til at konvertere pensionsordninger med små løbende udbetalinger til en sumudbetaling. Det er den ene del af disse ændringsforslag nr. 9-12.

Den anden del er så at sikre ligestilling mellem pensionskasser og forsikringsselskaber på et andet væsentligt punkt. Det har jo vist sig, at

[Skatteministeren]

der gennem administrativ praksis har udviklet sig en ordning, hvor en pensionskasse har mulighed for at udbetale en del af en pensionsordning med løbende udbetalinger som en engangssumudbetaling – faktisk en kapitalpensionslignende ordning, blot den ikke, efter regeringens lovforslag, overstiger 10 pct. af kapitalværdien af det samlede pensionstilsagn.

Det, regeringen altså gjorde i det oprindelige lovforslag, var at lovfæste det, der havde udviklet sig som en administrativ praksis.

Der er så blevet peget på fra forsikringsbranchens side, at der herved opstod en ulige konkurrencesituation mellem pensionskasser og forsikringsselskaber. Forsikringsselskaber har nemlig ikke haft denne adgang til at tage en del af en pensionsordning med løbende udbetalinger og konvertere den til en sumudbetaling. Rent faktisk har det så betydet, at en pensionskasse reelt har kunnet tilbyde medlemmerne en større indbetaling samlet på kapitalpensionsordninger, end forsikringsselskaber har haft mulighed for.

Der gælder et loft for indbetaling på kapitalpensioner, som i år er på 28.400 kr.; det skal man holde sig inden for. Og hvis man tegner en kapitalpension i et forsikringsselskab eller et pengeinstitut, skal man holde sig inden for en grænse på 28.400 kr.

Men hvis man går ind i sådan en pensionskasseordning og i og for sig får en kapitalpension som en del af en løbende ydelse, så kan man, oven i at man får en pensionsordning med løbende udbetalinger, få en sumudbetaling. Og hvis man så ved siden af det tegner en individuel kapitalpension, kan man altså tegne kapitalpension op til loftet på de 28.400 kr., og på toppen af det loft kan man inden for pensionskassen som en del af den løbende ordning tegne en kapitalpension, der vel i værdi svarer til, at loftet blev hævet med 2.500-3.000 kr. Så ved at stå i en pensionskasse har man reelt et loft over sin kapitalpensionsordning på ca. 31.000-32.000 kr.

Dette er ulige konkurrencevilkår, har forsikringsbranchen peget på. For at sikre lige konkurrencevilkår har jeg så stillet ændringsforslag om, at der fremover i virkeligheden skal ske almindelig indkomstbeskatning, såfremt man som en del af en pensionsordning med løbende udbetalinger kommer med en sumudbetaling. Det vil i praksis betyde, at der så ikke

oprettes sådanne sumordninger som en del af løbende ordninger i pensionskasser; altså i praksis fuldstændig ligestilling mellem pensionskasser og forsikringsselskaber. Og det er det, der har været sigtet.

Så er der nu fra Pensionskasserådets side fremført det synspunkt, at der som en utilsigtet virkning af dette ændringsforslag kan opstå mobilitetsproblemer på pensionsmarkedet. Det har nemlig været væsentligt for mig ved udformningen af ændringsforslaget at sikre, at det ikke har tilbagevirkende kraft. Derfor gælder det, at alle, der var medlemmer af en pensionskasse inden den 1. marts 1991, kan have de ordninger, de hidtil har haft. Hvad enten de har haft forventninger eller ikke haft forventninger om senere at kunne få en sumudbetaling, så siger vi: Vi slår en streg ved den 1. marts, og de, der havde ordninger inden da, er ikke berørt af den nye bestemmelse; det gælder kun for fremtiden.

Derfor kan jeg bekræfte over for fru Bente Juncker, at ændringsforslaget er formuleret sådan, at det ikke har tilbagevirkende kraft. Det gælder kun for nye ordninger, og det er jo også det, der er det væsentlige i konkurrencen mellem pensionskasser og forsikringsselskaber.

Men Pensionskasserådet har så fremhævet, at vi derved kommer i den situation, at de, der allerede har nogle ordninger, kan komme ud for en skærpet beskatning, hvis de flytter deres ordning fra én pensionskasse til en anden pensionskasse, altså at der sker en fastlåsning på markedet, der hæmmer mobiliteten. Og af andre grunde er vi jo interesseret i størst mulig mobilitet på pensionsmarkedet, størst mulig konkurrence, og derfor også en mulighed for, at man kan flytte fra én ordning til en anden.

Derfor vil jeg gerne her give hr. Stavad tilsagn om, at vi mellem anden og tredje behandling kan kigge på det problem, der er peget på, og som også hr. Stavad var inde på. Jeg vil altså anbefale, at vi her ved andenbehandlingen vedtager de ændringsforslag, der ligger, og mellem anden og tredje behandling så giver os tid til at kigge på det praktiske problem, der er opstået.

Jeg har forstået, at der faktisk er politisk enighed om sigtet med denne lovgivning, men vi skal selvfølgelig lave den så praktisk som muligt, og vi skal også lave den sådan, at vi ikke utilsigtet hæmmer mobiliteten på pensionsmarkedet. Så jeg er helt indstillet på i udvalgs-

[Skatteministeren]

arbejdet mellem anden og tredje behandling at gå konstruktivt ind i at finde løsninger, som partierne kan være samlede om, så vi også får den detalje klaret. Jeg hæfter mig ved, at der fra alle sider er tilkendegivet politisk enighed om, hvad der skal opnås med denne lovgivning.

Stavad (S):

Jeg vil godt takke skatteministeren for tilsagnet om, at vi får set på problemerne i forhold til ændringsforslag nr. 10 og dermed pensionsdelen mellem anden og tredje behandling. Og jeg føler mig tryk ved, at vi finder en løsning på den sag, inden vi når frem til tredje behandling, også fordi vi er enige i den hensigt, som skatteministeren udtalte, nemlig at det ikke er rimeligt, at man kan undvige kapitalpensionsloftet. Derfor håber og tror jeg også, at vi finder en praktisk løsning på problemet, så det bliver håndterligt.

Så et par bemærkninger til ministerens replik. Ministeren sagde, at med det, der nu så ud til at blive vedtaget, ville man opnå et overordentlig konkurrencedygtigt erhvervsbeskatningssystem i Danmark, og det er jeg et langt stykke ad vejen enig med ministeren i. Men havde det, skatteminister, ikke været hensigtsmæssigt, om man havde opnået den fornuftige sænkning af erhvervsbeskatningerne på en måde, så vi ikke lukkede op for yderligere skatte-tænkning, men tværtimod havde lukket for skattetænkning?

For det er jo ikke rigtigt, som skatteministeren giver udtryk for i sin besvarelse, at det her er en følge af de ændringer, som blev vedtaget af en socialdemokratisk regering i begyndelsen af 1980'erne. Hvis skatteministeren tænker tilbage, vil han helt givet huske, at hele hovedaktionærdelen af den beskatning, der er i aktieavancebeskatningsloven, blev vedtaget med hr. Isi Foighel som skatteminister og uden medvirken af Socialdemokratiets stemmer.

Socialdemokratiet er helt opmærksom på, at de ændringsforslag, vi har stillet, ikke løser likvidationsproblemet eller aktieavancebeskatningsproblemet. Det ved vi godt, og derfor er vores betingelse for at stemme for heller ikke, at de ændringsforslag bliver vedtaget. Vores betingelse for at stemme for er, at vi får klare tilsagn om, at vi får lukket for de huller, inden vi vedtager lovforslaget ved tredje behandling.

Jeg synes, det er beskæmmende, at det ikke har været muligt for skatteministeren at give et sådant tilsagn. Jeg synes, det er beskæmmende for Folketinget, at en regering med vidt åbne øjne, efter at det har været behandlet i udvalget, efter at regeringen har erkendt problemet, intet gør for at løse problemet. Det kan vi ikke være bekendt, skatteminister! En skattespekulation som den, der her er åbenbart, burde få enhver skatteminister til at reagere og finde løsninger.

Når skatteministeren siger, at vi fik det tilbud, at hvis vi lavede en aktieavancebeskatning, så kunne vi nedsætte trækprocenterne, men at det sagde Socialdemokratiet nej til, så husker skatteministeren meget, meget dårligt den ordførertale, jeg på Socialdemokratiets vegne holdt ved førstebehandlingen. Jeg sagde netop, at Socialdemokratiet fortsat er parat til også at diskutere eksempelvis en lettelse i 6 pct.-skatten, men at forudsætningen er, at det er finansieret, at det ikke efterlader huller.

Hvis ministeren tænker på de socialdemokratiske forslag, som har ligget her i folketings-salen, så ved ministeren bl.a., at aktieavancebeskatningen er et af de områder, hvor vi er parat til at hente finansiering til lettelse af indkomstskatten, til nedsættelse af trækprocenterne. Så det er forhåbentlig ikke mod bedre vidende, men fordi ministeren husker for kort, at han gjorde de bemærkninger.

Socialdemokratiet er fortsat parat til – både når vi snakker erhvervsbeskatning, og når vi snakker personbeskatning – konsekvent at arbejde for så lave trækprocenter som overhovedet muligt, under forudsætning af at vi skaffer beløbene igennem en fornuftig finansiering og mod, at vi bekæmper skattespekulation, huller i skattesystemet. Det, man gør i regeringens forslag, som de kommer til at ligge efter tredjebehandlingen, er det stik modsatte.

Jeg synes, det er en beskæmmende dag for dansk skattepolitik, endnu et skridt tilbage fra det, vi troede vi opnåede, da vi lavede skattereformen. Så snart Socialdemokratiet ikke befinder sig omkring forhandlingsbordet, er der ingen, der interesserer sig for den almindelige skatteydere trækprocenter. Så er det et spørgsmål om højindkomstgrupperne, så er det et spørgsmål om storspekulanterne, der skal have sikre spekulationsmuligheder, så de kan skaffe sig selv lavere trækprocenter, som skal betales af almindelige familier med jævne indkomster.

[Stavad]

Hvis det er liberal politik, så siger jeg velkomme!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skatteomlægninger). (Lovforslag nr. L 4).

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i 3 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Mindre udlejningsvirksomheder m.v.) omfattende

§ 1, nr. 1, 2 og 4, § 2 samt § 17, stk. 1 og 3.

B. Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skatteomlægninger) omfattende

§ 1, nr. 3 og 5, § 3, §§ 5-16, § 17, stk. 1, 2 og 5, samt §§ 18-22.

C. Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Ophævelse af pensionsordninger i utide) omfattende

§ 4, § 17, stk. 1 og 4,

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under A nævnte lovforslag*

§§ 1 og 2 og § 17

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under B nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 2 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges med 62 stemmer mod 61.

§ 3, således ændret, og §§ 5 og 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

§ 7, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

§ 8, således ændret, og § 9 vedtoges uden afstemning.

(Tilråb fra salen.)

Formanden:

Kommentarer til afstemningen accepteres ikke ifølge forretningsordenen.

§ 10 forkastedes, idet 60 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 6 om, at § 10 udgår, var dermed vedtaget.

§§ 11 – 21 vedtoges uden afstemning.

§ 22 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 om, at § 22 udgår, var dermed vedtaget.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under C nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 8 – 11 og § 4, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 og 13 og § 17, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte). (Lovforslag nr. L 9).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 60 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 59 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 60 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 59 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes uden afstemning.

§ 1, således ændret, og §§ 2-7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 8
forkastedes uden afstemning.

§ 8 og §§ 9-12
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. (Ophævelse af udlandslempelsen og adgangen til at inddrage udenlandske datterselskaber under sambeskatningen). (Lovforslag nr. L 25).

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. (Varelagerneskrivninger og igangværende arbejder). (Lovforslag nr. L 28).

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Indførelse af stempelfrihed ved ombytning af realkreditlån og realkreditlignende lån mellem realkreditinstitutter m.v. samt ved optagelse af nye lån hos disse til indfrielse af gamle realkreditlån eller realkreditlignende lån).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 9/1 91. Første behandling 30/1 91. Betænkning 22/2 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.